

ДЕТСКА РАДОСТЪ

УЧИЛИЩНИ ДРУГАРИ

Прекарахъ лѣтото чудесно
срѣдъ родни дивни планини,
и слушахъ сладки птичи пѣсни
въ гори, нивя и падини.

Играхъ край ручей сребристи,
и слънце радостно ме грѣ.
Пребродихъ върхове скалисти,
що стигатъ ведрото небе.

Съ овчари малки и голѣми
вседень се скитахъ възхитень.
И радостъ бликаше въ сърдце ми,
и весель бѣхъ катъ ясенъ день.

Но днесъ съмъ още по-честитъ,
че звънъ училищенъ удари.
Ахъ, какъ сърдцето ми тупти
при васъ, о весели другари!

Ранъ-Босилекъ

